

1. Lòng khâm kính, lòng hỉ hoan khen mừng phép Chúa
Cha dựng muôn loài, là Cha vô cùng thương chẳng chút
ngươi phai, hằng thương muôn đời. 2. Lòng khâm kính, lòng
hỉ hoan khen mừng, Đức Chúa Cha dạy Con mình, ngày
sau ra đời mong chữa chúng sanh linh, Giê-su nhơn hiền.

3. Lòng khâm kính, lòng hỉ hoan khen mừng, Đấng phát ban
mọi ơn lành, là Ngôi Ba hằng tuôn chảy suốt ơn thiêng vào
trong linh hồn. 4. Thương loài nhơn khổ não, đã hứa chung
cùng con khóc lóc, lòng đợi trông thốn mồn đã lắm xa vời,
Chúa phán không trật sai lời, ngờ đâu Vua trời thương kẻ
khốn chơi vơi, đành sinh ra đời. 5. Cao ngự vang hiển giữa
phẩm các thiên thần ca xướng hát, lời ngợi khen phổ lữ bởi
chốn thiên đình, Chúa xuống mang tội dân lành, thì nay
con nguyên xin hãy nhớ công linh, mà ban an bình.

6. Muôn sự may rủi giữa cõi thế gian này do ý Chúa,
buồn cực đau khổ hãy ngửa mắt xem trời, nhớ phúc sau
thật vô hồi, từ đây không phiền xin đổi lấy an nhàn, triều
thiên ngai vàng. 7. Đã rõ biết quờn Chúa vẫn công bằng,
thì phải hết tình mến ngài vô ngần, chớ quá mê sự vui hèn,
ngày sau gia hình muôn khổ chốn sinh diêm, lòng thêm
cừu hiềm. 8. Bởi lẽ tế thờ Chúa cả sanh thành, là lẽ đáp
bồi các lỗi muôn vắn, Chúa khấng tha tội con làm, cùng
nhau vô châu xin hưởng nếm Giê-su, Là Vua nhơn từ.

9. Hồi lửa mến hằng cháy chẳng hay tàn, nguyên hãy đốt
lòng chúng tớ ra mền, kính mến cho trọn cho bền, ngày
sau lên trời an nghỉ với Ba ngôi, châu xem không rời.